

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jamen så bliver jeg endnu mere glad for mit spørgsmål, for det er klart, der er noget, der trænger til at blive opklaret. Nu er rapporten jo også ved at være noget gammel, og derfor kan man jo heller ikke forlange, at Dansk Folkepartis ordfører lige har den in mente.

Det, der gør sig gældende og kendetegner de længerevarende ferieophold, er, at forældrene som regel er med på rejsen, at de foregår i løbet af skoleåret og derfor sætter eleverne noget tilbage, og at de ikke varer 6 måneder, som det fremgår her, men kortere tid; de er måske væk 2 måneder ind i skoleåret eller noget i den stil.

Det var det, som rapporten viste var den reelle problemstilling i modsætning til, hvad den nuværende og den tidligere integrationsminister gik og fabledede om med hensyn til det, der bliver kaldt genopdragelsesrejser, og som adresseres her. På trods af at der var en rapport med ti anbefalinger, er der intet foretaget, ud over at man har syltet det i endnu en arbejdsgruppe, mens man altså har travlt med at forberede lovgivning om en problemstilling, som man i hvert fald ikke løser med det foreliggende forslag.

Derfor må vi spørge Dansk Folkeparti: Er tålmodigheden omkring netop det problem, altså de længerevarende ferieophold sammen med forældrene, ikke ved at være løbet ud hos Dansk Folkeparti, ligesom den er hos os?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil spørge ministeren, som ganske givet er fortrolig med den rapport, som jeg ikke har fået læst. Jeg synes, det er det rigtige sted at henvende sig.

Kl. 10.25

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg vil bare gerne spørge Dansk Folkepartis ordfører, om jeg virkelig hørte rigtigt, da jeg hørte hr. Jesper Langballe sige, at de sygdomme, som nogle asylansøgere udvikler i forbindelse med deres ophold i Danmark, og som er basis for, at de søger om humanitær opholdstilladelse, er noget, som behandlerne har fundet på, at de ansøgninger, der kommer om humanitær opholdstilladelse efter et afslag på asyl, skulle være lidt fiktive og ikke reelle.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det er klart, hvis vi ser bort fra de ydre, objektive grunde, der er til at give humanitær opholdstilladelse, altså noget med, at man ikke sender kvinder og børn til krigshærgede områder eller områder, hvor der er hungersnød og sådan noget, der er til at tage og føle på, og så kigger på sygdomsbegrundelserne for humanitær opholdstilladelse, så kan enhver se, at sådan som det fungerer nu, er begrebet humanitær opholdstilladelse gjort til grin, når man ved, at der er en fuldstændig fast rækkefølge: først Udlændingestyrelsen, så Flygtningenævnet, og så sender man ministeriet på dørene om humanitær opholdstilladelse. Det er jo blevet til en fuldstændig automatik.

Hvis man prøver at bruge de små grå celler, så må man spørge: Hvordan går sådan noget til? Hvordan går det til, at pludselig, når man nærmer sig det tidspunkt, bliver folk så forfærdelig syge? Der er det en udbredt opfattelse blandt de embedsmænd, der arbejder med de her ting, at det altså i meget høj grad er behandlerne, der sygeliggør folk.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu spurgte jeg ikke, hvad nogle unavngivne embedsmænd kunne finde på at rende rundt og sige og mene. Jeg har ikke hørt det, men det kan være, at hr. Jesper Langballe har hørt det fra de embedsmænd. Jeg vil godt høre, hvad hr. Jesper Langballe mener.

Mener hr. Jesper Langballe virkelig, at de sygdomme, der er basis for, at asylansøgere, som måske har fået afslag på asyl, søger om humanitær opholdstilladelse, er nogle sygdomme, som behandlerne finder på? Er det hr. Jesper Langballes opfattelse, uafhængig af hvad diverse embedsmænd kunne finde på at mene?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg er da fuldkommen ligeglad med, om hr. Arbo-Bæhr ikke interesserer sig for mine kilder, det behøver hr. Arbo-Bæhr slet ikke. Det er da klart, at når jeg nævner det her fra talerstolen, så skyldes det da, at når jeg hører forstandige folk, der arbejder med tingene, udtale sig, så lytter jeg til det og tror på det, hvis ikke der er speciel grund til at lade være med at tro på det. Sådan er det.